

عنوان مقاله:

رویکرد ابوزید بر سنت و حجیت آن

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 13، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

نرگس بهشتی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه قم

محمدکاظم رحمان ستایش - دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

ابوزید با نگرشی هرمنوتیک، با استفاده از دو اصل تمایز دین با معرفت دینی و تاریخی نگری به بررسی سنت پرداخت. او تعریف اصطلاحی سنت و حجیت بخشی گسترده به آن را، معرفت دینی و مساله ای ساخته دانشمندان، در دوره ای متاخر از پیامبر(ص) دانست بنابراین دلیلی بر پذیرش آن ندید و آن را به نقد کشید. ابوزید با تکیه بر تاریخی نگری، پیامبر(ص) را بشری محدود به شرایط زمان و مکان، دانست و سنت نبوی را مساله ای تاریخی، که نباید از آن تبعیت کرد. از دید او سنت پیامبر غیر وحیانی و همراه با خطاهای بشری بود و حتی در عصر نبوی نیز از آن تبعیت نمی شد و به همین دلیل تدوین و جمع آوری نگردید. دیدگاه ابوزید درباره سنت، به دلیل استفاده از مبانی ناکارآمد در این موضوع و استفاده سلیقه ای و غیر علمی از آنها، همچنین بی توجهی به شواهدی که ناقض دیدگاهش بود، با اشکالات جدی رو به روست؛ به همین دلیل نمیتوان دیدگاه ابوزید درباره سنت و حجیت آن را پذیرفت.

کلمات کلیدی:

حجیت سنت، تاریخی نگری، معرفت دینی، تدوین سنت، عصمت پیامبر(ص)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864257>

